

ærede Medlemmer have lagt Mærke til, saaledes, at det i de senere Aar mere og mere er blevet Praksis, at der kommer en overordentlig Mængde Henvendelser her til Rigsdagen, dels Adresser, dels Andragender, ogsaa personlige Henvendelser, ikke blot til enkelte Rigsdagsmænd, men ogsaa til Udvalg, ja hele Deputationer kommer der, og Finansudvalget har navnlig i de senere Aar maattet tage imod mange Deputationer. Det er jo ikke altid nogen ublandet Nydelse, og det forstyrrer jo Arbejdet ikke saa lidt, naar man er nødt dertil. Denne Praksis er — vi kunne næsten sige ved Tidens Ugunst — kommen mere og mere ind. Nu træffer det sig saaledes, at den højtærede Krigsminister i Aar har forelagt et Lovforslag om de militære Underklassers Lønninger, og i Anledning af dette Lovforslags Forelæggelse her paa Rigsdagen kom der en Deputation af Underofficerer herover, som henvendte sig til forskellige Rigsdagsmænd, til Lønningsudvalget, tror jeg, og ogsaa til Finansudvalget. Denne Deputation optraadte meget høflig og meget beskedent ligesom andre Deputationer, forebragte sit Ønske, og der passerede ikke noget videre ved denne Lejlighed. Men nu er det kommet mig for Øre, at efter at Deputationen er kommen hjem, er der i forskellige Garnisoner rejst Krigsforhør mod Deltagerne i Deputationen. Hvad man har tilsigtet ved disse Krigsforhør, ved jeg ikke, men at de have fundet Sted enkelte Steder, er sikkert nok. Jeg har ikke set videre om Sagen, og nu vil jeg spørge den højtærede Krigsminister, hvad man har tilsigtet ved disse Krigsforhør; thi jeg vil dog haabe, at man ikke gennem disse Krigsforhør vil skade disse Mennesker, som sikkert i god Tro ere rejste herover for at henvende sig til Rigsdagen paa samme Maade, som andre Statsborgerne i saa mange Tilfælde have henvendt sig til Rigsdagen, og jeg vil navnlig ikke haabe, at den uskyldige Samtale, disse Underofficerer have haft med Finansudvalget, skal komme dem til Skade paa deres gode Navn og Rygte. Om denne Sag kunde jeg nok ønske, Krigsministeren vilde give nogle Oplysninger.

**K. M. Klausen:** Det er jo ikke ret mange Punkter, der findes paa Krigsministeriets Budget, og det er jo i Grunden ogsaa ret naturligt, at vi fra Finansudvalgets Side søge at gøre det saa kortfattet som muligt, fordi jeg mener, at der ikke er nogen Grund for Folketinget til at stille sig imødekommende over for den nu-

værende Krigsminister efter hele den Maade, hvorpaa han er optraadt uden for Samlingen — jeg sigter navnlig her til Provisorierne fra i Sommer. — Derfor, siger jeg, er det ret naturligt, at Folketinget søger at indskrænke Forhandlingen med den nuværende Krigsminister til det mindst mulige. Der er i det hele 4 Ændringsforslag. De tre af dem har jeg været med at tiltræde, hvad der er meget naturligt; det første vedrører jo en Nedsættelse og de andre et Par smaa Understøttelser. Derimod har jeg ikke kunnet tiltræde den sidste og 4de Ændring, nemlig de 10,000 Kr. til Veteranfesten i Fredericia. Vi havde jo i Fjor Sommer en Veteranfest i Rosenborg Have, og det er kun sørgelige Erindringer, vi have fra den. Den Fest blev jo meget omtalt, og navnlig da den Maade, hvorpaa man behandlede de gamle Veteraner herinde i Kjøbenhavn. Det viste sig jo, at de vare blevne brugte som et Trækplaster for at tjene Penge ved dem, og den Behandling, de fik, var af en saadan Natur, at man ikke fristes til at lave flere af den Slags Fester. Jeg har derfor ikke villet tiltræde dette Ønske om at bevilge 10,000 Kr. til Festen ovre i Fredericia — dog ikke alene af denne Grund, men ogsaa af en anden. Ved en saadan Veteranfest plejer der jo at blive talt og sunget en hel Del, og det er jo i Reglen til Militarismens og Krigshaandværkets Pris, at der tales og synges, og jeg tror, at det er meget uheldigt, naar Følelserne ved saadanne Lejligheder løbe af med Talerne, og de udbryde i Lovtaler over Militarismen og Krigshaandværket. Jeg tror, at den Slags Fester ikke ere til nogen Gavn for Folket, saa at man hellere maa undvære den Slags Fester. Dernæst kunne vi jo ogsaa notere fra Veteranfesten i Fjor i Rosenborg Have, at der af meget formaående Personer blev holdt Taler til Ære for vort Forsvar, og at det blandt andet blev stærkt betonet, at vi til enhver Tid maatte være parate til at kunne forsvare os, og at vi maatte være rede til at bringe de Ofre, som vare nødvendige for vort Forsvar baade til Lands og til Vands, og kort Tid efter, at denne Fest var bleven afholdt, fik vi at vide, at Ministeriet paa egen Haand havde taget 520,000 Kr. af Statskassens Midler. Jeg ved ikke, om der tilsigtes noget lignende med denne Fest i Aar, saaledes at Nachspillet ogsaa her skulde blive et nyt Provisorium. I hvert Tilfælde synes jeg, at der er saa sørgelige Erfaringer fra i Fjor, at der ingen Grund er til her at bevilge dette Beløb for saa mu-